

Nederlandse Vereniging voor Stabij- en Wetterhounen (NVSW)

Bijlage bij Koopovereenkomst Stabijhoun

Heupdysplasie (HD)

Heupdysplasie is een ontwikkelingsstoornis van de heupgewrichten, veroorzaakt door zowel erfelijke factoren als milieufactoren. Symptomen zijn moeite met opstaan en kreupelheid aan de achterhand. HD kan worden vastgesteld door het maken van röntgenfoto's van de heupgewrichten. Uitslag HD-A is het beste, HD-E het slechtst.

Hoe vaak komt het voor: een enkele keer per jaar wordt röntgenologisch HD-D bij een Stabij geconstateerd, klinische klachten worden daarbij echter zelden gemeld. Slechts een heel enkele keer is kreupelheid gezien die een operatie nodig maakte.

Het fokbeleid van de NVSW: HD-onderzoek is verplicht.

Voor meer info over fokken en HD: zie www.nvsw.nl.

Elleboogdysplasie (ED)

Elleboogdysplasie is een verzamelnaam voor 3 soorten ontwikkelingsstoornissen aan de ellebooggewrichten, veroorzaakt door zowel erfelijke als milieufactoren. Lijders vertonen kreupelheid aan de voorbenen. ED kan worden vastgesteld door het maken van röntgenfoto's, dragers kunnen er niet mee herkend worden.

Hoe vaak komt het voor: gemiddeld enkele keren per jaar wordt ED bij een Stabij gemeld, de honden lopen kreupel en moeten dan veelal geopereerd worden.

Het fokbeleid van de NVSW: ED onderzoek is niet verplicht. Met lijders en bewezen dragers mag niet (meer) worden gefokt (een bewezen drager is een hond die dezelfde aandoening in 2 verschillende nesten heeft doorgegeven).

Voor meer info over fokken en ED: zie www.nvsw.nl

Epilepsie

Bij epilepsie treedt er plotseling een storing in de hersenen op, waarbij een hond de controle verliest over een deel van zijn lichaamsfuncties: hij valt om, krijgt hevige spierkrampen, kan gaan schuimbekken en hij kan zijn urine of ontlasting laten lopen. Er zijn echter ook mildere uitingsvormen. Epilepsie kan erfelijk zijn maar ook veroorzaakt worden door milieufactoren. De erfelijke vorm openbaart zich bij de Stabij meestal rond de drie jaar.

Hoe vaak komt het voor: gemiddeld krijgt de FAC 4 meldingen per jaar. Voordat het fokbeleid op epilepsie werd ingesteld, kwam epilepsie bij de Stabij vaker voor.

Het fokbeleid van de NVSW: preventief onderzoek naar dragers is helaas niet mogelijk. Met lijders en bewezen dragers mag niet (meer) worden gefokt (een bewezen drager is een hond die dezelfde aandoening in 2 verschillende nesten heeft doorgegeven).

Voor meer informatie over fokken en epilepsie: zie www.nvsw.nl

Persisterende Ductus Arteriosus (PDA)

Een hartaandoening die ook wel Ductus Botalli wordt genoemd. Bij de pupcontrole van de dierenarts op de leeftijd van 6 a 7 weken is een luid 'machinekamergeruis' te horen aan de linkerkant van het hart. Oorzaak is het niet sluiten van een belangrijk bloedvat rond de geboorte. De oorzaak kan spontaan en geïsoleerd tot één geval zijn, maar ook erfelijk bepaald zijn. Indien niet behandeld, overlijdt de patiënt uiteindelijk aan hartfalen. Bij tijdig operatief ingrijpen is de prognose uitstekend.

Hoe vaak komt het voor: PDA wordt in 2 a 3 gevallen per jaar geconstateerd. Dat aantal lijkt te stijgen, reden om daar extra onderzoek naar te (laten) doen; in samenwerking met de Universiteit van Utrecht is een uitgebreid onderzoek gestart.

Het fokbeleid van de NVSW: preventief onderzoek naar dragers is helaas niet mogelijk. Met lijders en *bewezen dragers mag niet (meer) worden gefokt (een bewezen drager is een hond die dezelfde aandoening in 2 verschillende nesten heeft doorgegeven)*.

Voor meer informatie over fokken en PDA: zie www.nvsw.nl

Cerebrale Dysfunctie (Neuro)

Een erfelijk probleem dat enkelvoudig recessief vererft: alleen als beide ouders het defecte gen dragen kunnen er lijders geboren worden. Rond de 6 weken gaan pups afwijkend en dwangmatig gedrag vertonen: steeds dezelfde beweging herhalen, rondjes draaien, achteruit of heen en weer lopen. Lijders hebben een overmatige bewegingsdrang, eten slecht, vermageren sterk en overlijden binnen enkele maanden.

Hoe vaak komt het voor: komt niet meer voor sinds er een DNA-test is ontwikkeld om de mutatie te herkennen

Het fokbeleid van de NVSW: DNA-test verplicht voor alle fokdieren. Wanneer bewezen is dat beide ouderdieren van een fokdier “vrij” zijn van CD, is een test niet noodzakelijk.

Voor meer informatie over fokken en CD: zie www.nvsw.nl

Von Willebrands Disease, Type I (VWD)

VWD is een bloedstollingsafwijking die in 3 types voorkomt. Bij de Stabij is Type I geconstateerd, de meest milde vorm. Hierbij is er een verminderde aanmaak van een bepaalde stollingsfactor waardoor honden een verlengde bloettijd kunnen laten zien. Eigenaren merken vaak niets aan hun hond. Draggers lopen weinig tot geen risico, maar lijders kunnen bij grotere verwondingen en operaties problemen krijgen. Er is een DNA-test beschikbaar die lijders, dragers en vrije honden kan identificeren.

Hoe vaak komt het voor: ruwweg een kwart van de Stabijpopulatie is vrij van VWD, de helft drager en een kwart lijder. Klinische klachten worden zelden gemeld.

Het fokbeleid van de NVSW: er is geen fokbeleid voor VWD, de DNA-test is niet verplicht. Voor meer informatie over fokken en VWD: zie www.nvsw.nl

Steroïd Responsive Meningitis Arteriitis (SRMA of AM)

SRMA is een ziekte die bij o.a. de Berner Sennenhond, Beagle, Boxer en ook de Nova Scotia Duck Tolling Retriever vaker voorkomt dan bij andere rassen.

Bij Stabijhonden is de ziekte ook een aantal keer geconstateerd, daarom is het belangrijk om de ziekte te kunnen herkennen (niet alle dierenartsen herkennen de symptomen) en te melden.

Voor deze ziekte worden de afkortingen AM of SRMA gebruikt.

Zoals de naam al aangeeft, is het geen “gewone” hersenvliesontsteking, maar valt deze aandoening onder de auto-immuunziekten. Bij een auto-immuunziekte reageert het afweersysteem van het lichaam op gezonde lichaamscellen ; “het slaat op hol”. In het geval van SRMA reageert het afweersysteem dan tegen de hersenvliezen, waardoor die geprikkeld worden en ontstekingsverschijnselen ontstaan. Deze ziekte is niet besmettelijk voor andere honden of mensen.

Voor meer info over fokken en SRMA: zie www.nvsw.nl

Sporadisch worden andere gezondheidsproblemen gemeld waarbij we lang niet altijd kunnen vaststellen of het een geïsoleerd geval betreft of dat het erfelijk bepaald is. Met deze honden mag in ieder geval niet worden gefokt. Een fokker die lijnen wil kruisen waarin hetzelfde probleem aan beide kanten werd gezien, wordt door de FAC gewezen op het risico.

Voor het behoud en de gezondheid van ons ras, vragen wij fokkers en eigenaren: heeft uw hond een serieus gezondheidsprobleem, geef het altijd door aan de Fokadviescommissie